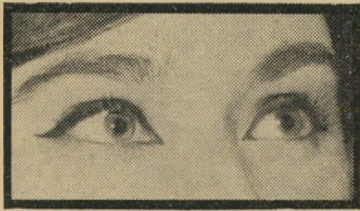

ג'ז אדוב, תיירת

ליאורה פרקש, סטודנטית לאמנות

אייילין ארדסון, סטודנטית לדתות

דליה דיאמנט, גראפיקאית

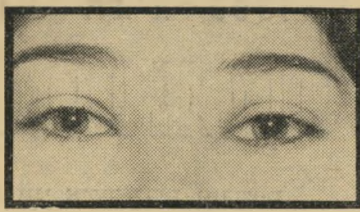
אדוב

עם עיני-עגל טהורות, סטודנטיות עם עיניים חכמות, טלפוניסטיות עם עיניים מטופשות, ושלוש נערות בלי עבודה, באו בלי עיניים. הן הרכיבו מישקפיים שחורות וסירבו להן הוריון. הן אמרו לשופטים שיאמינו להן שיש להן עיני-שקד נהדרות, כל הבחורים אומרים להן זאת, אבל היום, במיקרה, הן אדומות, ולכן הן מתביישות להסיר את המישקפיים. השופטים האמינו להן ולא בחרו בהן. כל המועמדות הצהירו לפני השופטים ש-

שקד התפרסם בארץ בגלל השיר "השקדיה פורחת, ובגלל ענפיו הארוכים, שנמכרו בשוק, במקום גלאזיות, לחור האורחים. מרוב עצים שכת האורה הקטן ש- לשקד יש גם מעלות אהרות: אפשר לאכול אותו ולהבריא - אם הוא מתוק, ואפשר גם למות ממנו - אם הוא מר ונבלע ב- כמויות. יש בו רעל חמוד בשם ציאן, האהוב כל-כך על גיבוריה של אגאטה כריס- טי. בגלל כל הסיבות הללו, וגם משום ש-

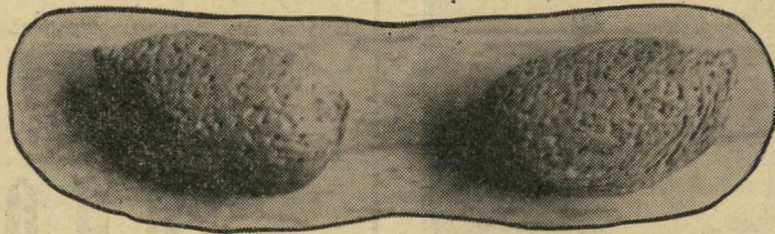

דיאמנט

פרקש

השקדיה זורחת

ארדסון

גוברמן

הדבר הכי אהוב עליהן בחיים זה שקדים. כל היום והלילה הן אוכלות שקדים ושקדים, והן לא מכניסות לפה בוטנים, ואיך אפשר להכניס לפה בוטנים. הן הודיעו שהן תמיד חלמו במעמקי ליבן לייצג את השקד הישראלי, וללכת מבית לבית, אפילו לנסוע לפאריס ולונדון, ולשכנע את כולם שחשוב מאד לאכול שקדים, תמיד והרבה, גם אם זה משמין.

השנה היה יכול של 450 טון, החליטה האגודה לשיווק השקד בארץ להחזיר את תודעת השקד לאזרחי. 7000 מגדלי השקדים הישראליים שחבו שאם נערה יפה בעלת עיני-שקד מחשמלות תעבור מבית לבית, מבית-הרושת לבית-הרושת, וממוסד למוסד, ותסביר לאנשים כמה שחשוב לאכול שקד דים, יגדיל הדבר את הצריכה הלאומית.

ארדסון

יעקב

השופטים היססו בין שני זוגות עיניים. של דליה דיאמנט, הגראפיקאית בת ה-22, שהן חומות ורועות נקודות של זהב, ושל רות קושניר, בת ה-25, ירושלמית נשואה, שהן סתם חומות. רות קושניר ניצחה. "בחרנו בה, כי יש לה לא רק עיניים גדולות," אמרו אחר-כך השופטים, "יש לה גם פה גדול." ובפה הזה היא תשכנע את אזרחי ישראל, החל מהשבוע, שחשוב מאד להכניס שקדים לפה.

★ ★ ★
בעייה היתה למצוא את הנערה בעלת עיני-השקד. מגדלי השקדים פירסמו מור דעה בכל העיתונים, בה הודיעו כי דרושה נערה בעלת עיני-שקד. באו מאה. התחרות נערכה ביום הראשון בבית-האיכר בתל-אביב.

קושניר

רחל יעקב, פועלת

אירית גוברמן, שמיניסטית

מינוזה אברפד, פקידה

רות קושניר, עובדת אייבי-יאם